

SLOUPNICKÝ

PELMEL

Ročník 26 » **Duben 2024** » Časopis obce Sloupnice

Vybíráme z obsahu:

Zprávy obecního úřadu » 110 let základní školy » Domov pro seniory Hasiči » Rozhovor – MgA. Marcela Vostřelová » Zemědělské družstvo

Dovolím si zavzpomínat na jednoho věrného kamaráda, se kterým jsme si toho mnoho neřekli (hlavně on byl skoupý na slovo), ale rozuměli jsme si náramně a zažili spolu spoustu nezapomenutelných okamžiků. Jmenoval se Jack a byl to náš pes. Žena ho našla v útulku na Pohodlí, kam ho jako nalezence umístila městská policie.

Parson Russel, ke kterému měl asi nejblíže, je podle zlých jazyků spíše diagnóza než rasa. Obecný popis jeho povahy udává, že Parson je odvážný, hravý a velmi energický. VELMI ENERGIČKÝ. Jack miloval aportování, vodu, cestování a pohyb vůbec. Když jsem první den přišel z práce do malého bytu, kde jsme bydleli, chvíli na mě

nervózně koukal, jako by rozmýšlel, co se mnou, a pak mi přinesl k nohám tenisák. Postavil se do střežu, zrychlil dech a s vyplazeným jazykem střídavě sledoval mě a míček. „Tak dělej, hod!“ Chytil ho ještě dřív, než dopadl na zem. Zkoušel jsem hodit míček za gauč, pod postel, do otevřených dveří, abych získal trochu času, ale vrátil se vždy dřív, než jsem stačil udělat cokoli jiného. Pár minut jsem to vydržel. Pak jsem to vzdal, sednul si na gauč a předstíral, že tenisák u svých nohou nevidím. Přisunul mi ho čumákem přímo k noze. „Nevidíš?!“ Když jsem jeho intenzivní pohled vydržel, popadl oslintaný míček do tlamy a plivnul mi ho do klína. „Házej přece!“ Pochopili jsme, že klidné dny tehdy ještě bezdětného páru jsou minulostí. Když po dlouhé době usnul, ztišili jsme hlas a chodili po špičkách jak zaměstnanci pivovaru v Postřížinách kolem strýce Pepina, jen abychom ho nevzbudili a měli chvíli klidu. Venku aportoval klacky,

a když nebylo, kdo by si s ním hrál, sám si je čumákem nadhazoval a chytal v letu. Anebo odkudsi přitáhl obrovskou větev a se zuřivým štěkotem, jako by zápasil na život a na smrt, z ní strhával větvičky. Kolikrát měl tlamu od lítého boje rozedranou až do krve.

Byl neunavitelný. Běžné venčení při procházce nemělo smysl. Účinnější bylo běhání a vůbec nejlepší jízda na kole – s přivázaným vodítkem k řídítkům fungoval jako elektromotor, ale bylo nutné být na pozoru, aby vás nečekanou změnou směru nestrhl dolů. Opravdu unavit se ho podařilo jedné osmileté holčičce na Velkém Dářku, kterou hra na aport bavila podobně jako Jacka. Jenže ona měla tu výhodu, že nemusela donekonečna skákat do vody a plavat se zátěží v zubech. Vrcholem bylo, když Jacka zaujala březová větev plovoucí daleko na hladině. Prostě ji musel dostat na břeh a oklestit. Asi se při tom trochu nalokal a tak tak, že se dostal z vody. Nejistým krokem se došoural ke stanu, kde hned usnul. Po zbytek několikadenního výletu už byl klidnější. Na dlouhých procházkách občas šel i pár kroků za námi jak zpruzené dítě a po návratu k autu si rovnou lehl do kufru, místo aby s předníma nohama opřenýma o zadní sedačku sledoval, kam se jede dál.

Voda byla jeho živel, nevynechal jedinou příležitost, aby rozpumpované tělo zchladil v potoce. Plavec byl znamenitý, ale nohy měl rychlejší než myšlenky. Na Pastvinách nám vyskočil z ložky do přehrady, protože zase potřeboval klacek. Kdo by se v takovou chvíli zdržoval přemýšlením, jak se dostane zpátky na palubu? Anebo se v parném dni vrhnul do kašny, odkud kupodivu nevedly žádné schůdky...

I když působil jako mladík, měl už zřejmě dost odžito a srdce přestávalo všem jeho hrám stačit. S námi pobyl jenom necelé čtyři roky. Už je to osm let, co jsme ho zakopali na kopci pod lesem, odkud na nás dobře vidí. Klacků má kolem sebe dost. ✍

MŠ

Co se děje ve Sloupnici

Pod dřevěnou lavičkou za domovem pro seniory přibyl schůdek pro bezpečnější přístup k lavičce.

Katolická farnost zahájila práce na nové fasádě na kostele. Po dvou až tříletém projektu by kostel měl mít podobnou barvu jako sousední fara. Pokud byste doma našli fotky, jak kostel vypadal ještě před současnou fasádou, zapůjčte je prosím farnosti.

S dokončováním III. etapy kanalizace se asfaltují cesty, pod kterými bylo položeno potrubí.

Sloupnice se 10. března vyvěšením tibetské vlajky připojila k mezinárodní kampani, jejímž cílem je poukázat na porušování lidských práv v Tibetu. Novinkou na budově obecního úřadu je elektronická úřední deska.

Lavička za domovem pro seniory je kompletní

Po zimní pauze jsme se vrátili k dokončení lavičky za domovem pro seniory. Doplnili a vyrovnali jsme pod lavičkou terén. Hrozilo totiž, že při sesedání z lavičky by se někdo mohl nechtěně ocitnout v potoce pod lavičkou. Navíc sedák lavičky byl na sezení poměrně vysoko. Zatím jsem na lavičku slyšel spíše pozitivní reakce. Snad jen postesknutí, že není na více frekventovaném místě. Znovu bych chtěl připomenout, že jsme pouze využili vzrostlé kmeny jasanů a ze třímetrových pařezů jsme nechali vyřezat lavičku, která bude těšit kolemjdoucí. Užijte si ji i vy.

Elektronická úřední deska

Možná jste si všimli, že na zdi obecního úřadu svítí „nějaká televize“. Je to nová elektronická úřední deska, která slouží nejen na zveřejňování povinných informací. Na této desce se můžete podívat na Mapy.cz, můžete si vyhledat aktuální jízdní řád a navazující spojení, podíváte se na obecní web nebo si zkontrolujete ztráty a nálezy, které evidujeme na obecním úřadě. A pokud jste třeba slyšeli něco o Municipis a nemáte ještě odběr zpráv, podívejte se, co se z Municipisu můžete dozvědět a jak takové zprávy vypadají. Třeba se rozhodnete tuto službu zdarma využívat i ve svém telefonu. V této souvislosti chci upozornit, že se právě chystá plošina pro vozíčkáře, aby se k elektronické desce také dostali. Jakmile bude hotový, odstavíme dosluhující úřední desku na vývěsce u silnice. Další možností jak získat informace z úřední desky jsou webové stránky obce www.sloupnice.cz/uredni-deska.

III. etapa kanalizace dokončena

Dokončená stavba kanalizace byla oficiálně předána obci 20. března. Bohužel počasí ještě nedovolilo asfaltování povrchů a náhradní výsadbu za pokácené stromy. To vše proběhne v průběhu dubna. Už nyní si může většina budoucích majitelů přípojek vyzvednout na stavebním úřadě projektovou dokumentaci (tuto dokumentaci zaplatila obec a jednalo se zhruba o 6 000 Kč za přípojku).

Píšu „většina“, protože nám zatím stále chybí cca 20 % dokumentací od projektantů. Průběžně je dostáváme. Prosím, ověřte si, zda tu vaši dokumentaci už máme k dispozici. Poté si můžete vždy ve čtvrtek od 16:00 do 18:00 h ve sběrném dvoře vyzvednout instalační materiál (trubky, kolena, šachty atd.). Následuje samotná stavba přípojek podle projektové dokumentace a jakmile budete mít hotovo, nahláste tento stav na obecním úřadě.

Sběrný dvůr otevřený i ve středu

Pro odložení odpadu z domácností bude ve sběrném dvoře otevřeno znovu **každou středu od 16:00 do 18:00 h a v sobotu od 9:00 do 12:00 h**. POZOR! Prosím, dodržujte stanovené termíny! Ve středu budou přítomní lidé, kteří nevydávají materiál pro přípojeky! A naopak ve čtvrtek budou ve dvoře pánové, kteří od vás odpad neodeberou!

Restaurace U Labutě

Není tajemstvím, že naši restauraci navštívila v únoru zemědělská a potravinářská inspekce a na víkend restauraci zakázala činnost. Co se stalo, stalo se. Dnes už se provozovatelé poučili a potvrdili mi, že v provozování restaurace chtějí pokračovat. Stejně tak i vedení obce věří, že se problémy nebudou opakovat a restaurace bude prosperovat. Aktuálně se sice přes týden obědy nevaří, domluvili jsme se však, že se v letní sezoně znovu otevře kuchyň a provozovatel se pokusí získat přízeň vás i dalších strávníků.

Závěrečný audit obce

V březnu proběhl na obecním úřadě každoroční audit hospodaření obce. Asi to není zpráva, která by zaujala celou populaci v obci. Ale já bych touto zprávou chtěl sdělit, že už několik let po sobě nenašli auditoři žádná vážná pochybení v hospodaření obce. Především je to zásluhou paní účetní, které bych rád tímto poděkoval.

Na Velikonoce jsme si užili téměř letního počasí. Přejme si, ať je zima definitivně za námi a můžeme se radovat z jarního kvetení stromů, bzucení včel a těšme se na jaro. A já už se těším, čím se budeme moci pochlubit v příštím čísle Pelmelu. ✨

MILAN BEČIČKA, STAROSTA OBCE

HISTORIE NAŠI ŠKOLY !!!

1. zmínka o škole ve Sloupnici se nachází v dokumentu 1665, ve kterém byl farář cerekevický P. Václav Ferdinand Dvorský ustanoven správcem opuštěných far ve Sloupnici a Bučině a jemuž je zde připomínána povinnost ke škole, která tu původně byla už od dob po bitvě na Bílé hoře.

1774 ZAVEDU POVINNOU ŠKOLNÍ DOCHÁZKU!

1880 - Fídicí učitel Vojtěch Holásek

ZAČNŮ PSAT ŠKOLNÍ KRONIKU!

MÍSTO, KDE STALA PRVNÍ ŠKOLA, NEZNÁME, ALE VÍME, ŽE DALŠÍ BYLA POSTAVENA V MÍSTĚ DNEŠNÍ POŠTY.

1766
1811

NOVÁ KAMENNÁ ŠKOLA

Od roku 1811 byla postavena na místě tvrze nová kamenná škola (nynější mateřská škola), školou byla až do roku 1914.

1781 Vydám toleranční patent. Povolují i jiné než katolické vyznání!

Vedle katolické školy chceme i školu evangelickou!

Ano! Nikdy!

Po dlouhém sporu byla ve Sloupnici vedle katolické školy postavena škola evangelická (1849).

A aby toho nebylo málo, v roce 1867 se začalo se stavbou kláštera Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, kde se vzdělávaly dívky v ručních pracích, literární vědě a katolickém náboženství.

Klášter Milosrdných sester sv. Karla Bor.

Vyučování začalo 1869 a trvalo až do r. 1942. Poté byl klášter útočištěm pro nemocné děti záškerem a spálou. Po dětech se začaly ošetřovatelské starosti o seniory. (Roku 1985 řádové sestry opouští klášter.)

1868 Povinná osmiletá školní docházka!

APPROVED

Ve třídě bude maximálně 80 dětí (původně mohlo být až 135)!

Jenom??? Tolik???

POTŘEBUJEME NOVOU - VĚTŠÍ ŠKOLU V HORNÍ SLUPOVNICI!

1908

školní rada!!!

NEVÁHÁME SE STAVBOU NOVÉ ŠKOLNÍ BUDOVY!

BUDE MÍT 8 UČEBEN, 2 UČEBNÝ REZERVNÍ, TĚLOCVIČNU, KRESLARNU, ÚŘADOVNÍ, SBOROVNU A ASI 3 KABINETY.

1911 Zakoupena chalupa s pozemkem za 12 500,-

Plán z roku 1912

Začneme 3. 9. 1912. Připravte si 133 099K 10h.

Firma Rössler a Kudlík z České Třebové

31. 7. 1914 MOBILIZACE

To nemůžeme do září stihnout!!

1914 A je to!

8. 10. 1914 uvítám žáky v nové škole!

František Brtek

Kolaudace 12. 10. 1914

Jupí, máme školu!

12. 7. 1919 Jsme měšťanská škola!

1920 - 1939

Ředitel Josef Tichý

1924 chlapecká škola změněna na smíšenou, zavedeno el. osvětlení školy

1939 - 1941 1941 - 1945

Jan Nádvorník Vilém Malý

1945 - 1953 1953 - 1958 1958 - 1972 1972 - 1979

Josef Šibrava Rudolf Plášek Karel Hlava Josef Třasák

1983 zavedena povinná školní docházka na 10 let (8 let na ZŠ + 2 roky další vzdělávání)

TIME to STUDY

1980 - 1991 1991 - 1995

Irena Fišerová Mgr. Jiří Hozák

1990 zavedena povinná školní docházka na 9 let (9 let na ZŠ)

1995 - 1998 1998 - 2007

Ing. Daniela Bednářová Mgr. Vladimíra Pilgrová

od 2007

Mgr. Václav Sychra

2011 - 2012 ROZSÁHLÁ REKONSTRUKCE

celá budova kompletně zateplena - vyměněna okna - opravena a natřena fasáda - vyměněny plynové kotle - zhotovena nová střecha - zrekonstruovány a opraveny věžní hodiny - věžička znovu pokryta měděným plechem

2024

1914 Slavíme! 110 let

S O U Č A S N O S T

Zprávy z Domova

Rezervujte si termín **8. ČERVNA 2024 OD 13 HODIN** a přijďte k nám do Domova na **ZAHRADNÍ SLAVNOST**. V letošním roce se můžete těšit na vystoupení zdravotních klaunů, soutěže pro děti a vystoupení pana Josefa Zímy. Občerstvení pro nás v letošním roce zajistí Bobo café se svou Bobokárou a restaurace U Labutě. Vstupné na akci je dobrovolné. Budeme rádi, když si s námi přijdete užít pěkný čas v naší půvabné zahradě.

Ráda bych vám představila také několik novinek v Domově. Na konci roku 2023 jsme nainstalovali do všech prostor Domova signalizační systém Sestra-pacient. Díky tomu mohou naši klienti zmáčknutím jednoho tlačítka kdykoliv zavolat sestřičku či pečovatelskou pracovníkku. Ti jsou pak u potřebných klientů rychleji k dispozici, především v noci. Dále jsme začali spolupracovat s mobilním hospicem Alfa Omega Charity Ústí nad Orlicí. Zdravotnický personál hospice úzce spolupracuje s našimi šikovnými sestřičkami a společně pomáhají klientům v poslední fázi života s pokojným odchodem v přirozeném prostředí klienta, tedy u nás v Domově. V neposlední řadě myslíme také na kuchyň Domova. V březnu jsme zakoupili novou multifunkční pánev, která umožňuje vaření v páře, smažení, klasické vaření a vaření přes noc. Věříme, že tuto investici ve výši 750 000 Kč oceníte na kvalitě námi připravované stravy.

Nelenili jsme ani v oblasti aktivizace. S klienty jsme si užili Velikonoce. Zavzpomínali na zvyky a tradice a s radostí se vydáváme na první toulky do vesnice. Těšíme se, až se s Vámi na procházkách potkáme. ❖

MGR. KATEŘINA MILLICHOVÁ, ŘEDITELKA

S návštěvou pečovatelské služby přišla i naděje

Oblastní charita Ústí nad Orlicí provozuje dvě pečovatelské služby – v Letohradě a Ústí nad Orlicí. Pečovatelky vyjíždí za svými klienty do terénu. Kromě Letohradu také do Šedivce, Nekoře, Lukavice, Písečné, Petrovic, Dolní a Horní Čermné, Verměřovic a Mistrovic, kromě Ústí nad Orlicí, České Třebové a Chocně také do některých jejich spádových obcí.

Pečovatelky pomáhají lidem, kteří potřebují pomoc v některé oblasti sebeobsluhy, např. s hygienou, s podáním a ohřátím jídla, při oblékání nebo podporují při pohybu po bytě. Kromě odborných úkonů péče přinášejí do domovů svých klientů úsměvy, pozornost, vlídná slova.

Podle potřeb konkrétního člověka navštěvují klienty v domácnostech až třikrát denně, a to včetně sobot a nedělí. Návštěvy pečovatelek znamenají ulehčení pro rodinu, která o svého blízkého pečuje. Dokumentuje to řada rodin téměř stovky klientů ročně. „Z celého srdce vám děkuji za laskavou a obětavou péči, poskytovanou mé manželce v době její nemoci. Velmi si vážím vaší pomoci, protože bez ní bych péči o manželku nezvládl. Velmi oceňuji skromnost, lidskost, ohleduplnost a zejména pracovitost všech pečovatelek, které manželce pomohly prožít zbytek života důstojně, v kruhu své rodiny. I ona tuto péči dobře vnímala a spokojenost projevovala úsměvem. S každou vaší návštěvou přišla do domu lepší nálada a naděje,“ napsal poděkování do služby manžel klientky.

Charitní pečovatelská služba Letohrad
tel. 734 769 712, e-mail: chps.let@uo.hk.caritas.cz

Charitní pečovatelská služba Ústí nad Orlicí
tel. 731 402 341, e-mail: chps.uo@uo.hk.caritas.cz

Březnové **SETKÁNÍ S DŮCHODCI** v sokolovně zpestřila skupina Sestry Chalupovy s módní přehlídkou ve stylu elegance První republiky a o několik generací mladší parta tanečníků pod vedením Katky Leksové, která vystoupila i na dětském karnevale.

Jaro u horních hasičů

VELIKONOČNÍ JARMARK proběhl 23. března v areálu Na Mlejnici, počasí nás doslova „výšplouchlo“, přesto dorazilo velké množství návštěvníků, kteří si mohli zakoupit výrobky od rekordních sedmnácti prodejců z blízkého okolí. Úvodního slova se chopil pan starosta Milan Bečička a program zpestřilo vystoupení tanečního kroužku nejmenších tanečnic a tanečníků pod vedením paní Heleny Dolečkové a za doprovodu flétnístek.

Březnový **KARNEVAL PRO DĚTI** uspořádaly společně SDH Horní Sloupnice a Český červený kříž za podpory obce. Děti i rodiče se mohli těšit z pestrého programu v režii dvojice ZIPS, bohaté tomboly i přehlídky masek. Za tu nejlepší byla vyhlášena skupinka tučňáků, kteří do sokolovny přicestovali z Vesničky.

Příprava na akci, která přivábila davy návštěvníků.

O velikonoční neděli jsme se v hojném počtu sešli v lese u kapličky sv. Antonínka. Připraven pro příchozí byl hlavně kotlíkový kančí guláš, kterého se prodalo na 150 porcí, a na čepu velikonoční speciál a spoustu jiných dobrot.

Koncem února jsme se již tradičně s dětmi zúčastnili soutěže **KOSTĚNICKÉ HRÁTKY S HASIČÁTKY**. Do místního kulturního domu se sjelo 24 družstev přípravků z celého Pardubického kraje a naše hasičátka se umístila na 2. a 22. místě.

SDH Horní Sloupnice vás srdečně zve na

PÁLENÍ ČARODĚJNIC
30. dubna 2024
v areálu Na Mlejnici

Těšit se můžete na makrely a další bohaté občerstvení. Pro děti budou připraveny soutěže, chybět nebude ani vyhlášení nejhezčího kostýmu čaroděje/čarodějnice a nejhezčí vyrobené/malované čarodějnice.

OSVĚDČENÍ

O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

OBEC SLOUPNICE

v roce **2023** odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **7 700 kg** elektrozařízení a následné zpracování s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

snížení produkce skleníkových plynů o 86,81 tun CO₂	→	množství vzrostlých smrků, které pohltí stejný objem CO ₂ – 34
omezení těžby o 4 515,65 litrů ropy	→	je to stejné jako PHM do osobního auta pro 169 cest Praha – Brno po D1
úspore 46 485,02 kWh elektrické energie	→	potřebné k 46 486 mycím cyklům myčky nádobí

recyklaci

4 462,50 kg železa Fe to odpovídá množství železa potřebnému pro výrobu 183 kusů praček	154,13 kg mědi Cu takové množství by bylo zapotřebí pro ražbu 27 401 1€ mincí	186,53 kg hliníku Al to by posloužilo k výrobě 12 436 plechovek o objemu 0,33 l

Ing. Roman Tvrzník
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

elektrowin

Výpočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE Fora ověřeného PRÉ Consultants bv
Vygenerováno dne: 26.03.2024

Vždycky se snažím, aby kniha měla přesah

Nakladatelství POP-PAP jsem poprvé zaregistrovala na mezinárodním festivalu malých nakladatelů v Táboře. Tehdy jsem ještě netušila, že ho založila velice inspirativní a energická žena, kterou za nějaký čas cesty zavedou do Sloupnice, kde si s rodinou postaví domek. Jsem ráda, že jsem měla příležitost potkat se s MgA. Marcelou Vostřelovou a mohu Vám tak alespoň částečně přiblížit její uměleckou tvorbu.

➤ Můžete nám na úvod popsat cestu, která Vás dovedla až k rozhodnutí založit si své vlastní nakladatelství POP-PAP?

Mám dva mladší sourozence, takže jsem pro ně odmala stále něco tvořila. Vždycky mě moc bavilo malovat, což ovlivnilo i výběr škol. Nejprve jsem studovala na Střední uměleckoprůmyslové škole v Ústí nad Orlicí, kde jsem se věnovala oděvnictví. Následně jsem se vydala trochu jinou cestou a odešla na vysokou školu do Plzně, kde jsem studovala ilustraci a grafický design. Při studiu jsem se podílela na různých projektech, které mě hodně bavily, naplňovaly a formovaly. V rámci semestrální práce jsem vytvořila knihu *Galerie aneb Arturovo dobrodružství*. Knihu se mi podařilo vydat pod nakladatelstvím Meandr, které se zaměřuje na dětskou literaturu. Byl to opravdu velký a složitý projekt, ale všechno dobře dopadlo a knížka se vydala v koedici s Národní galerií. Potom jsem s knihou začala jezdit po školách, pořádala jsem různé workshopy a to, jak děti reagovaly, jak se jim kniha líbila, mě dovedlo k myšlence, že by stálo za to podobné interaktivní knihy vydávat.

➤ Snila jste o vlastním nakladatelství už v dobách vysokoškolského studia?

Mít vlastní nakladatelství původně nebylo mým záměrem. Po vydání první knihy jsem v hlavě měla další projekt, knihu *Byl jeden domeček*. Po jejím vydání byly reakce a ohlasy rodičů i dětí tak pozitivní, že mě to nakoplo, abych vydávala další a další knížky. Nakladatelství se postupně rozrůstalo od roku 2017.

➤ A jak to pokračovalo?

Na začátku jsem měla velké množství energie, vydávali jsme tři až čtyři knihy ročně. Měla jsem kolem sebe mnoho výtvarníků a grafiků z řad spolužáků, takže postupně vznikalo víc a víc projektů, za které jsme sbírali různá ocenění. Ale pak přišel covid, což pro nás bylo poměrně náročné období, museli jsme mnoho věcí přehodnotit. A potom se mi narodily děti, takže jsem musela trochu zpomalit...

➤ Zaměřujete se na vydávání pop-up knih. Čím jsou tyto knihy specifické? Můžete nám tuto techniku blíže popsat?

Pop-up je z angličtiny, v podstatě se jedná o prostorovou knihu, ve které se vždycky něco rozevře, vyskočí. S knihou se pracuje jako s papírovým objektem, kde jsou různá otvírací okýnka, mohou tam být reliéfní ilustrace atd. Vždycky se snažím, aby tam byl nějaký přesah pro děti i rodiče, aby to nebylo jen o příběhu, hezkých ilustracích a grafice. Součástí knihy jsou třeba různé šablony, které si menší děti mohou prosvětlovat na stěnu baterkou, starší děti si šablunku mohou obkreslit, ještě starší děti se mohou učit písmenka. Mám ráda, když ta kniha roste s dětmi, nebo se může zapojit víc sourozenců.

➤ Vaší doménou jsou knihy pro malé čtenáře...

Ano, tím, že jsem studovala ilustrace a vždycky jsem chtěla, aby kniha měla přesah, zaměřila jsem se na děti a rozvíjení jejich kreativity, jemné motoriky, ale i na rozvíjení vztahu dítěte a rodiče. Proto je většina našich vydaných knih určena mladším dětem, ale máme i sérii povídek pro větší děti, které už si čtou samy, a nedávno jsme dokonce vydali první knihu pro dospělé: *Zápisky z cest*. Jedná se o takový netradičně pojatý cestopis.

➤ Malý čtenář je poměrně náročný. Jak vycítíte, že to bude mít u dětí úspěch?

Na začátku to bylo spíše pocitové, volili jsme témata, která v nás rezonovala. Ale postupně vznikla témata podle čtenářů, nebo podle toho, co na trhu chybělo. Velice oblíbená byla kniha *Jedééém*, která se zaměřuje na dopravní prostředky, což je téma, které není příliš zpracované, vniklo to na popud čtenářů. Potom bych ještě zmínila sérii knih *Báchorky*, *Pouťovky*, *Zastávky*, která vznikla z potřeby zpracovat poměrně netradiční témata jako jsou strach, odloučení, smrt. Povídky jsou určeny větším čtenářům, na konci knihy mají vždycky tipy na tvůrčí aktivity, např. si vytváří vlastní deník, nebo si mohou vyrobit svíčku, pouťovou růži, masku apod. V knize *Nejprve práce, potom zábava* jsme zase měli potřebu zpracovat téma povolání a skutečnost, že mnohdy nejsme takoví, jak se na první pohled může zdát, že můžeme mít různé záliby a koníčky.

➤ V počátcích nakladatelství jste byla jen Vy, ale postupně se Váš tým rozrostl. Podle čeho si vybíráte, s kým budete spolupracovat?

Ilustrátory vybírám podle toho, co mi je sympatické, vždycky to musí být vizuálně hezké a zajímavé, aby děti byly obklopeny esteticky kvalitními věcmi, takže mě většinou zaujme technika toho ilustrátora. A samozřejmě jde i o ten text, aby měl hlavu a patu. Já jsem sice výtvarnice, ale chtěla jsem, aby i texty byly kvalitní, aby měly úroveň. Proto spolupracuju např. s Ester Starou, což je zavedená a oceňovaná autorka, s Lukášem Csicsely, což je mladý autor, který se podílel na různých scénářích k filmům, nebo s Ondrou Moravcem, který se podílí na festivalu Jeden svět a byl nominovaný

na Českého lva. Nechci, aby byl obsah upozaděný, snažím se, aby kniha jako celek měla co největší kvalitu.

➤ Velký úspěch a mediální ohlas jste zaznamenala s Vaší knihou MEKY MEK! Můžete nám tento projekt přiblížit?

MEKY MEK! je kniha, která se dívá na hospodářská zvířata trochu v jiném světle. Součástí projektu byl i malý výzkum, řadu informací jsme konzultovali s různými veterináři, jezdila jsem na azylové farmy. Je to taková moje srdcovka, knížka, která vznikla na můj popud, protože jsem měla potřebu zpracovat právě toto téma. Chtěla jsem upozornit na to, že i hospodářská zvířata jsou citlivá a vnímavá tvorové. Přizvala jsem k tvorbě Ester Starou, protože jsem věděla, že se jí podaří dostat zajímavé faktické informace do říkanek a básniček. Součástí knihy jsou i vyjímavé šablony, se kterými děti mohou dál pracovat.

➤ Mohla byste nám prozradit, jaké další projekty se rýsují?

Pracuju na nové knížce, která je zatím v plenkách. Jsem v nadaci One Heart, tak bych ráda navázala na knihu MEKY MEK! a zabývala se kvalitou života hospodářských zvířat. Letos v říjnu bychom měli být na Designbloku, kde bychom tento projekt představili. Ráda bych zajímavou formou zpracovala téma zrakových handicapů. Potom tam máme téma strava, udržitelný životní styl a mnoho dalších nápadů...

➤ Nedá mi to, abych se na závěr nezeptala, proč jste se rozhodla zaháznit právě ve Sloupnici? Nebylo by pro Vás jednodušší bydlet blíže k Praze?

Pro mě je to tady nabíječší, jsme obklopeni přírodou, je tady klídek. Navíc tu mám i rodinu, pocházím z vesnice kousek od Chocně, manžel je Sloupeňák. Praha je hrozně hektická. Tím, že máme e-shop a jsme stále online, se dá většina věcí řešit na dálku. Ale do Prahy stejně minimálně jednou za měsíc musím.

Paní Vostřelové děkuji za milý rozhovor a přeju jejím nakladatelství mnoho dalších úspěchů. Pokud Vás rozhovor zaujal a chtěli byste se dozvědět o dalších projektech, můžete se podívat na webové stránky: www.pop-pap.cz. **TEŠ**

Zmizelá Sloupnice

Pojďme spolu zavzpomínat na stavení, které ještě před pětadvaceti lety stálo v centru Sloupnice. Choulilo se ve stínu stodoly, která je dosud vlevo od nového Komunitního centra a která k tomuto stavení patřila. Zbytky jejích základů jsou ukryty kdesi pod novotou zářící půlkruhovou dlažbou sloupnické návsi. Mnozí už určitě tuší, že mám na mysli „sloupenskou volejnu“.

Když se chalupa někdy v roce 1998 bourala, památkáři odhadovali, že nejstarší roubená část by mohla být stará 300 let. Původně zde nejspíš byla panská hájovna, pozdější kamenné a cihelné přístavby přetvořily objekt na lisovnu oleje. Prvním dohledaným majitelem olejny byl v druhé polovině 18. století Jakub Novák, kolem roku 1808 pak jeho syn Matěj. Dalšími olejníky byli Václav, Jan (1855–1879) a další Jan (1879–1920). Posledním majitelem v přímé rodové linii Nováků byl Josef (1920–1928), který však už olej nelisoval, protože zařízení bylo ve špatném stavu

a olej se už jinde lisoval strojně a mnohem levněji. Osud jeho rodiny byl tragický – vrátil se zraněný z války, ujal se hospodářství namísto staršího bratra, který padl, oženil se a narodily se jim dvě děti. Vzápětí manželka zemřela na tuberkulózu, malé děti ji zanedlouho následovaly a nakonec se odebral na věčnost i zlomený Josef. Rodina olejníků tak prakticky vymřela bez nástupce.

Podívejme se ale na to, jak vlastně olejna fungovala. Lisoval se zde olej ze semínek lnu. Lněný olej se používal v kuchyni na smažení (koblihy), omaštění pokrmů (kaše, brambory, zelí), ale i na chleba (zejména pro děti a čeládku). Také se jím svítilo. Semínko se nejprve usušilo v peci, potom se podrtilo v takzvaných stoupách. To byly dva svisle zavěšené dubové trámce, které se střídavě přizvedávaly a dopadaly na způsob hmoždíře. Podrcené semínko se pak pražilo na plotně a teplé se plnilo do „pokrutnice“. To byl jakýsi hrnec s pohyblivým dnem

i pokličkou. Pokrutnice se vložila do lisu. Ten byl ve Sloupnici tvořen dvěma dubovými trámy rozměru 40 × 35 cm, dlouhými 6 m. Na jednom konci byly trámy spojeny silnou kleštinou, na druhém byla hřídel s pravolevým závitem o průměru 25 cm a oběžným kolem. Celé zařízení se obsluhovalo ručně. Až v roce 1863 byla do olejny náhonem přivedena voda, zřízeno kolo a o pohon stoupy se začala starat vodní síla. Pohon lisu byl však až do konce provozu ruční. Otáčením kola se konce trámů svíraly a stlačovaly pokrutnici. Olej vytékal do podstavené nádoby. V pokrutnici zůstal koláč pokrutin, který byl stlačen takovou silou, že prý ho vyklopený ven měl dospělý člověk „co rozlomiti“. Při výrobě prý byli schopni za den zpracovat až 1 q semene.

Provoz olejny byl nejintenzivnější v zimě, kdy nebyla práce na poli, případně během roku, když zbyl čas. Lisovalo se jednak pro hospodáře, kteří si semeno dodali a olej odebrali (jako mouku ve mlýně), a jednak Novákovi lněné semeno vykupovali a zpracovávali ve vlastní režii. Pokud se v místě urodilo málo lnu, kupovali Novákovi semeno klidně až od Hradce Králové nebo

Králík. Sloupnická olejna byla vyhlášena, prý lepší než v Litomyšli nebo Osíku. Chodili sem lidé z Morašic, Vysokého Mýta, Chocně, ale i Lanškrouna. Přebytný olej od lidí olejník skupoval a prodával chudým. Starší olej, který už neměl dobrou chuť, použil na výrobu fermeže. Na tu měli Novákovi tajný recept, který se dědil z otce na syna.

Příčinlivostí a šetrností získal si rod Nováků slušné jmění a patřil k předním rodinám ve Sloupnici.

Po smrti Josefa Nováka převzal hospodářství a stavení

jeho strýc, také Josef Novák. Posledním obyvatel pak byl bratr mého dědy Jan Novák. A tak jsem hrdý na to, že i v mých žilách koluje kapka „volejnické krve“. Stavení nakonec odkoupila obec a došlo k demolici. Část materiálu se použila při výstavbě areálu Na Mlejnici u horní hasičárny. Ve vlastivědném sborníku Od Trstenické stezky z roku 1937–8, kde jsem čerpal mnoho informací, je zmínka o tom, že „po Václavovi Novákovi zachovaly se také pěkným, úhledným písmem psané modlitby a písně kostelní. Na obyčejného vesnického člověka práce víc než neobvyklá! Ptal-li se někdo, kolik má škol, odpověděl vždy s úsměvem: Všechny, co jich ve Sloupnici bylo...“

JAN

Informace ze ZD Sloupnice

— Výroční členská schůze

Nejdůležitější událostí posledních měsíců byla **členská schůze**, která se konala 8. března 2024. Schůze se zúčastnilo 72 % všech členů, kteří disponovali 80 % hlasů.

Na jejím programu bylo zejména schválení úprav stanov, které reagují na aktuální vývoj, především na citlivé souvislosti členských a pachtovních vztahů a vyšší stabilitu družstva s ohledem na množící se pokusy o nepřátelské ovládnutí zemědělských podniků. Součástí stanov je upřesnění členských práv a povinností, zastupování členů při jednání členské schůze, zcela nová definice vypořádacího podílu včetně přechodného období a další přizpůsobení současné legislativě a podnikatelskému prostředí. Stanovy byly schváleny 96 % přítomných členů, pro nové znění stanov nehlasovalo 11 členů.

Družstvo dosáhlo v roce 2023 zisku 7 014 tis. Kč proti plánu 2 963 tis. Kč, řeznictví bylo také v zisku 389 tis. Kč, když jsme plánovali zisk 142 tis. Kč. Protože výsledek hospodaření v roce 2023 byl lepší, než jsme plánovali, rozhodla členská schůze o rozdělení téměř poloviny zisku mezi členy družstva (výplata podílů členů) a zbývající část posílí rovným dílem rozvojový a rezervní fond. Schůze mimo jiné uložila představenstvu vyhodnotit a aktualizovat systém členských výhod a schválila ekonomický plán, který je vzhledem k současné ekonomické situaci v zemědělství opět skromnější ve výši 1 090 tis. Kč. Přítomný JUDr. Truxa, se kterým jsme spolupracovali na návrhu stanov, ocenil profesionální přípravu a provedení schůze.

— Polní práce

Jarní práce jsme po velmi teplé a deštivé zimě zahájili regeneračním přihnojením porostů 26. února, setí jarního ječmene a hrachu jsme dokončili 22. března. Setí cukrovky proběhlo 19. až 20. března.

Naším původním záměrem bylo provést obnovy vybraných trvalých travních porostů, které ztratily svou produkční schopnost, již na podzim. Vzhledem k průběhu počasí však teprve nyní dokončujeme zbývající operace: podmítky, aplikace kejdy, vápnění a následné setí novou skladbou rostlin.

V současné době navážíme nedostatkovou sadbu brambor. Nová cisterna PICHON potvrdila očekávání významného zvýšení výkonu kejdivé linky. Jako každý rok proběhlo v zimním období ošetření okrajů polí ořezem stromů – jako služba vlastníkům pozemků. Zahájili jsme práce na průlehu pod „Černým mořem“ v Němčicích, bohužel mokré počasí nám nedovolilo akci dokončit. I letos se budeme účastnit projektu „Podívej se do pole“, který umožňuje porovnat vliv ochrany rostlin na porostech.

— Investice

Již zmíněné lepší výsledky hospodaření nám umožnily v závěru roku několik investic. Mimo mikro posuv jeřábu a stahovák pneumatik v dílnách jsme na přelomu roku pořídili dva nové traktory – CASE RowTrac 400 pro polní práce a CASE Maxxum 150 CVX, obraceč píce SIP a v březnu dodané prutové brány STRIEGEL.

Dne 15. března proběhla kolaudace fotovoltaické elektrárny v řeznictví s výkonem 97,2 kWp. Představenstvo dále rozhodlo o instalaci dalších dvou fotovoltaik na mléčných farmách v Řetově a Dolní Sloupnici s výkonem po 50 kWp, na které byla schválena podpora v loňském roce.

V závěru roku jsme pořídili technologii pro systém identifikace dojníc, kterým jsme sjednotili přístup k datům o všech dojnících na všech farmách.

— Zemědělské protesty

Protesty zemědělců se dostaly i do českých médií. Ti evropští demonstrují již delší dobu, čeští se přidali až poté, kdy byli zklamáni pouze dalšími sliby současné vlády, která si pravděpodobně neuvědomuje dostatečně situaci v českém zemědělství.

Rapidní nárůst povinností zemědělců, s tím související byrokracií ve spojení s nižšími podpory vyplývající z opatření Green Deal česká vláda před dvěma roky ještě „vylepšila“ podstatně přísnějšími environmentálními nároky a nejvyšší tzv. redistributivní platbou v rámci EU. Výrazný pokles provozních podpor vyhrocený současnou situací na trhu, která je způsobena přebytkem komodit v Evropě, ať už v důsledku ukrajinského, ale i ruského (!) obilí a olejnin, nejvíce ovlivňuje střední a větší zemědělce, kteří vyrábějí 77 % produkce v ČR. Přibližně třetině podniků již chybí peníze na provoz. Zemědělci zastoupení všemi nevládními organizacemi s výjimkou ASZ (Asociace soukromého zemědělství ČR) uspořádali letos zatím čtyři protesty a nelze vyloučit, že budou muset pokračovat, aby dosáhli splnění již obdržených slibů, nebo nějakou odpovídající alternativu:

1. Slib ministra Jurečky z 8. 6. 2022, že vláda nebude krátit národní dotace. Byly zkráceny na polovinu a následně ministrem Výborným navýšeny na přibližně 60%.
2. Slib ministra Jurečky z 8. 6. 2022 zavést od roku 2023 podporu zaměstnanosti na venkově pro střední podniky, které se zabývají náročnější produkcí tzv. citlivých komodit.
3. Sliby ministra Výborného řešit změnu strategického plánu, nedanit zemědělské dotace, nebo vrátit daň z nemovitostí ze zemědělské půdy na původní úroveň.
4. Aktivně řešit přebytky ruského a ukrajinského obilí na evropském trhu.
5. Aktivně usilovat o spuštění mimořádného krizového balíčku.

My jsme se k protestům i se sousedními podniky přidali také.

— Další zprávy z podniku

- Karavany budou letos umístěny v kempu Olešná ([www. autokempelesna.cz](http://www.autokempelesna.cz)). Autokemp Olešná se nachází zhruba dvacet kilometrů od Ostravy v rekreační zóně přehrady Olešná s výhledem na Beskydy. Pro zaměstnance je dovolená jednou za 3 roky zdarma, důchodci a bývalí zaměstnanci mohou tuto naši nabídku využít za zvýhodněných podmínek. Bližší informace a příjem přihlášek: Jitka Karlíková, tel. 465 549 212, zd@zdsloupnice.cz.
- Hned na začátku letošního roku jsme tak, jak jsme slíbili, projednali možnosti, jak snížit zápach z kejdy v našich provezech s Ing. Jiřím Dostálem, který má praxi v tomto oboru 42 let. Kromě opatření, která jsme již provedli (nátok kejdy v jímkách pod hladinou, spodní plnění cisteren, aplikace aditiv v kejdě, aplikace kejdy pod povrch), vzešly kromě dalšího rozšíření aditiv návrhy na vytvoření přiměřené krusty na hladině jímek a podstatně preciznější práci při manipulaci s kejdou ve stáji nebo při míchání.
- Naše mléčné farmy dosáhly loni řady úspěchů. Jako podnik jsme se dostali do první desítky nejlepších chovů na 9. místo, přičemž MFDS obsadila 8. a MFR 13. místo. MFR byla na konferenci Mléko 2025 vyhodnocena jako nejlepší robotická farma v ČR v obou kategoriích. Mimo to je nejlepší i v sektoru východní Evropy, 3. v sektoru severní a východní Evropy a 55. na světě!!!
- Nešlo by to bez kvalitních objemových krmiv. V soutěži Silážní liga jsme se umístili na 3. místě v kategorii travních senáží.
- Patříme ke špičkovým podnikům ve šlechtění, důkazem je prodej letos prvního plemenného býka společnosti NATURAL s.r.o.
- Na začátku března byl zahájen na našem katastru v Němčicích archeologický průzkum před výstavbou dálnice D35.
- Plánujeme výlet pro seniory – bývalé zaměstnance i všechny členy na květen až červen a Den otevřených dveří, který bude 22. 6. 2024. ✓

ING. JAROSLAV VAŇOUS, PŘEDSEDA PŘEDSTAVENSTVA

Přání k narozeninám

V únoru letošního roku oslavil dlouholetý hráč a funkcionář sloupnického fotbalu **LADISLAV CHLEBOUN** 70. narozeniny. S fotbalem ve Sloupnici začínal jako žák a dále hrál ve všech věkových kategoriích až po veterány. Na chvíli si „odskočil“ zahrát do Českých Heřmanic. Po celou dobu sportovní kariéry zastával úspěšně post brankáře. Střídavé úspěchy dosáhl i s mužstvem tehdejšího JZD Sloupnice ve velice populárním „Zlatém poháru Zemědělských novin“. Ten se konal každoročně a mužstvo k turnajům procestovalo téměř celou republiku. K největším úspěchům patřila účast v několika finále této populární soutěže. „Lada“, jak se mu stále přezdívá, působil dlouhá léta ve výboru kopané ve Sloupnici, zastával i funkci předsedy oddílu.

Ladislav Chleboun zanechal ve sloupnickém fotbale nezanedbatelnou stopu a fotbal ve Sloupnici si bez něho nelze představit. Všichni minulí a současní hráči i příznivci kopané ve Sloupnici přejí Láďovi hlavně hodně zdraví, životního elánu, kterého má na rozdávání, a také radost z výsledků našeho fotbalového oddílu.

FOTBALOVÝ ODDÍL SK SLOUPNICE

Ladislav Chleboun s týmem staré gardy.

V předstihu ke **Dni Země** uklidila parta ze spolku Českého červeného kříže stráž u transformátoru a další dvě skupinky se vydaly sbírat odpadky po Sloupnici a blízkém okolí.

Zdevastovaná lípa v aleji na Šuráňkově kopci.

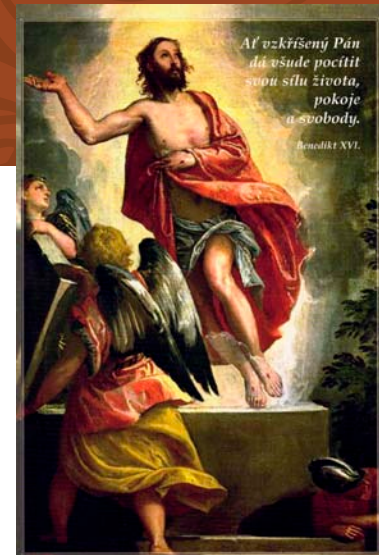
Opravdu bylo nutné ořezat větve padesátiletého stromu kvůli lepšímu průjezdu málo využívanou cestou? A pokud ano, nešlo to udělat citlivějším způsobem?

Čáslavkovi

Milý Theofile,

Svatý Lukáš oslovuje čtenáře své druhé knihy (*Skutků apoštolských*) jako Bohumila, což samozřejmě může být osobní jméno, ale jistě tak činí také, aby připomněl všem, kdo se do jeho textu začnou, že jsou Bohu milí. Skutky jsou zařazeny v Novém zákoně mezi texty evangelíí, které popisují život Ježíše z Nazareta, počínaje jeho původem v linii lidského rodu (sv. Lukáš a sv. Matouš) i s ohledem na jeho věčný původ jako Syna Božího, který od věčnosti vychází z Otce a není stvořený (sv. Jan), až po jeho smrt, pohřeb a zmrtvýchvstání, a texty listů apoštolských. V době Velikonoční jsou *Skutky apoštolů* zařazeny do liturgie Božího Slova a jistě lze velice doporučit jejich pozorné čtení, pokud chce čtenář pochopit, jak se utvářela od počátku realita církve. Dnes je církev diskreditována v médiích selektivními zprávami, které popisují zpravidla jen nějaké skandály, aniž by byla věnována náležitá péče informování o tom, co vše dobrého církev koná.

Je třeba připomenout, že církev by tu vůbec nebyla, pokud by Ježíš z Nazareta nevstal z mrtvých. Těch několik ustrašených mužů, kteří se pečlivě zamykali, protože se báli Židů, aby je také neodsoudili na smrt jako jejich Pána a Učitele, opravdu podle našich měřítek nevypadá jako dobrý základ toho, co bychom charakterizovali jako světovou církev. Něco se muselo stát, když po Letnicích tito lidé odhodí strach a obavy a neohroženě vystupují ve jménu Ježíše z Nazareta, nebojí se vězení, fyzických trestů a ani smrti. A to, co se stalo, je popsáno v závěrečných kapitolách evangelíí a na začátku Skutků. Ježíš vstal z mrtvých: jeho nesmrtná duše se po sestupu do Šeolu (říše mrtvých) znovu spojila s jeho tělem, které dostalo nové vlastnosti (nazýváme to *tělem oslaveným*), ve kterém se setkával s učedníky a dokazoval jim, že je živý. Mímoto ustanovil a potvrdil důležité svátosti. Po 40 dnech byla tato etapa ukončena – „vystoupil na nebesa“ – a po dalších 10 dnech jeho učedníci přijali jako dar Ducha svatého, který můžeme zjednodušeně chápat jako sestoupení Boha do jejich srdcí. A právě zde začíná život a realita církve tak, jak ji známe.

Kdo chápe církev jako jiná lidská společenství, má v něčem pravdu a v něčem se mýlí. Člověk je tvor společenský ve své přirozenosti – to tvrdí už Aristoteles – a společenskost konečkonců najdeme i u nám biologicky nejbližších primátů (např. šimpanzů a goril). Lidská společenství se ovšem liší finalitou (cílem) svého sdružování (zahrádky, hašení požárů, různé sportovní aktivity, atd.). Z tohoto hlediska se církev odlišuje od všech ostatních společenství, neboť její finalita není nic menšího než věčný život. Tento cíl přesahuje všechno ostatní, protože všechno ostatní je konečné, což sice neznamená, že to je zcela bezvýznamné, ale nic to nemění na oné konečnosti, neboli dočasnosti.

Zkusme se, prosím, v této velikonoční době znovu zamyslet nad smyslem našich životů v tomto světě, který je časný a konečný. Stejně tak i náš život na této zemi je časný a konečný. Zvláštním způsobem jsem si to uvědomoval, když jsme slavili pohřební obřad s ostatky lidí, kteří žili v naší obci před několika stovkami let a jejich ostatky byly vyzvednuty při zajišťování stability západní zdi kostela sv. Mikuláše. A když jsem prohlížel závěrečnou zprávu, zjistil jsem, že nebylo mnoho těch, kdo se dožili mého věku. Konečnost našich životů v tomto čase a prostoru není tragédií, pokud přijmeme (alespoň ze začátku jako hypotézu), že zde existuje něco, co lze nazvat životem věčným...

P. TOMÁŠ RESCHEL, FARÁŘ

Redakční poznámky

- » Články a fotografie zasílejte v elektronické podobě.
- » Příspěvky, prosíme, zasílejte nejpozději do dne uzávěrky příštího čísla. Nemůžeme zaručit, že příspěvky dodané po datu uzávěrky, budou otištěny.
- » Své příspěvky konzultujte s dostatečným časovým předstihem s redakcí. Redakce si vyhrazuje právo výběru jednotlivých příspěvků.
- » Cena za otištění inzerátu je 500 Kč pro místní, 1 000 Kč pro ostatní.

Příspěvky, připomínky a dotazy zasílejte na adresu
pelmel@sloupnice.cz

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. května 2024.
Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde 7. června 2024.

Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně.
Vydání 2. čísla 26. ročníku: **12. dubna 2024**.
Místo vydání: Sloupnice 196, IČ: 038 130.
Evidenční číslo přidělené Ministerstvem kultury: MK ČR E 12832.
Náklad 350 výtisků. **Cena 10 Kč**.

Redakce: **Martin Škeřík, Tereza Štochlová, Jaroslav Novák**
Grafická úprava (mimo inzerce): **Petr Bartoň**
Tisk: **Tiskárna Osík**